

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

Puzzleík

Skládačka ze života naší školy

březen

2018/2019

**Co nás
baví?**

**Lyžák
je
fajn**

Prázdninové

zážitky

Žijeme ve škole...

STALO SE

17. 2. – 23. 2. vyrazila 7. A na lyžařský výcvik
23. 2. – 1. 3. pokračovala v lyžařském výcviku 7. B
27. 2. vyrazila 5. C na exkurzi o skanzenu
28. 2. proběhlo **keramické vytváření rodičů s dětmi z 5. B**
od 1. 3. do 8. 3. byly jarní prázdniny
12. 3. pokračovalo 2. lekcí keramické vytváření rodičů s dětmi z 5. B
21. 3. proběhl **dopravní program BESIP** pro všechny ročníky
21. 3. tvořila 4. A celé dopoledne výrobky na jarní výstavu
22. 3. měly 5. třídy matematickou **soutěž Klokán**

28. 3. proběhla dílnička rodičů a dětí ze 7. B, vyráběli zajíce ze sena
29. 3. se vydali **turisté do Poděbrad**, tentokrát za tvorbou kraslic
31. 3. se mohli sportovci ze školy účastnit Lipanské stezky

STANE SE

3. – 5. 4. proběhnou **Dny pro záchranu života, prevence úrazů a školení 1. pomoci**
5. 4. se koná projektový den, kdy se budou vyrábět dekorace na jarní výstavu
9. 4. se zapotí matematici 6. – 9. ročníku na matematické olympiádě
9. – 10. 4. **pořádá škola jarní prodejní výstavu** v sále MěÚ v Kouřimi a srdečně zveme všechny zájemce
12. 4. bude **zápis do 1. tříd**
12. 4. proběhnou **přijímací zkoušky** na střední školy
15. 4. proběhnou **přijímací zkoušky** na střední školy
16. – 17. 4. proběhnou **přijímací zkoušky** na víceletá gymnázia
16. 4. se vybrané ročníky účastní **představení v angličtině** v Českém Brodě
18. – 22. 4. máme **velikonoční volno**
23. 4. se žáci účastní programů ke **Dni Země**
23. 4. – 7. 5. **sbíráme starý papír**, noste roztříděné a pevně svázané balíky
25. 4. proběhne pedagogická rada a po ní **od 17.00 třídní schůzky**
26. 4. absolvuje 8. a 9. ročník představení **Romantismus není jen romantika** a 1. – 4. ročník **Poklad kapitána Baltazara**
27. 4. jede **KMD na Pygmalion** do Divadla Na Vinohradech
29. a 30. 4. je **ředitelské volno**, neboť se pedagogický sbor školí

Fotografie Hana Kolpaková, vtipy z netu

*Dávám jí vždycky
před Velikonocemi
zobat obtisky ☺ ...*

Ve třídě, před začátkem vyučování se chlubí Pét'a: "Dneska jsem ušetřil třicet korun, protože jsem běžel za autobusem!" „To nic není, kdybys běžel za taxíkem, ušetřil bys minimálně stovku!"

Žijeme ve škole...

100 let v Kouřimi

Město Kouřim má dlouhou historii, ale největší a nejrychlejší změny tu nastaly za posledních 100 let, v době samostatné republiky.

Letošní soutěž bude vědomostní a bude se týkat právě tohoto tématu.
Odpovědi můžeš najít na různých místech.

- PTEJ SE PAMĚTNÍKŮ
- HLEDEJ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH MĚSTA KOUŘIM A NA INTERNETU
- ZEPTEJ SE V MUZEU, V KNIHOVNĚ
- HLEDEJ V KOUŘIMSKÉM ZPRAVODAJI
- HLEDEJ V PUBLIKACÍCH O KOUŘIMI...

Kde najdu otázky? 1. patro 2. stupně u počítačovny

Kdy? Každých 14 dní

Jak hlasuji? Na přiložené lístky napiš odpověď, své jméno a třídu,
lístek vhod' do krabičky

Pro koho je soutěž určena? Pro všechny žáky i pedagogy

Odměna pro vylosované výherce:

14denní poukaz PŘEDNOSTENKA na oběd

(do dalšího vyhlášení můžeš jít k okénku výdeje obědů přednostně, pokud nechodíš na oběd, dostaneš malou sladkou odměnu)

OTÁZKA Č. 7

Při příležitosti 500. výročí bitvy u Lipan se konalo velkolepé venkovní divadelní představení na tento motiv. Kde v Kouřimi představení probíhalo?

Odpověď: Představení se odehrávalo na místě dnešního fotbalového hřiště u skanzenu.

Vylosovaným výhercem se stal

Lukáš Polzer z 5. B

OTÁZKA Č. 8

Otázka se týká kouřimských škol. Na fotografiích ve vitrině jsou budovy místních škol, ale jedna zde chybí, přestože jsou zde informace o ní.
Která na obrázku není?

Odpověď: Chybí budova Základní umělecké školy

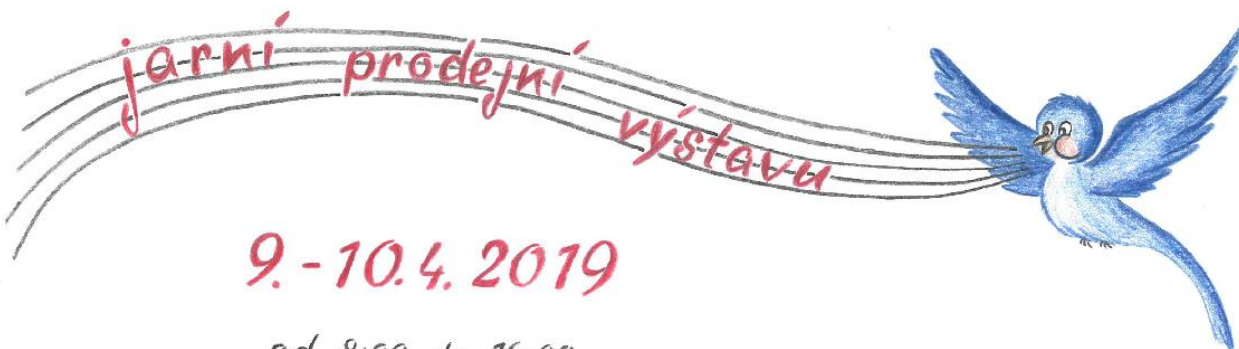
Fotografie představení a chlapecké školy zapůjčeny z městského archivu

Žijeme ve škole...

ZŠ Miloše Šolleho
zve přátele školy na

od 8:00 do 16:00
v sále Měli v Kouřimi

Rodiče a děti společně v keramické dílně

bezvadným pocitem, že když se chce, všechno jde. A všichni jsou spokojeni – děti, rodiče i učitelé. Všem doporučuji a svým milým rodičům děkuji za přízeň.

28. února a 12. března keramickou dílnu ovládly děti z 5. B se svými rodiči. V první řadě do dílny nanosili plný stůl výborného jídla, které připravily maminky. To víte, pracovat s prázdným žaludkem se prostě nedá. A pak se pustili do výroby květináčů, které si budete moci koupit na školní velikonoční výstavě 9. – 10. dubna na úřadě v Kouřimi. Práce šla všem výborně od ruky. Bylo to už sedmé setkání, pomalu, ale jistě se z účastníků stávají mistři :o).

Já osobně jsem jela ze školy domů s plným břichem a

Text a foto za 5. B Hana Kolpaková

Pohádkový čert

Děti ze školního klubu se zúčastnily výtvarné soutěže pořádané regionálním muzeem Kolín k příležitosti výstavy nazvané "Josef Lada jak ho neznáte".

Děti kreslily pastelkami, uhlem, vytvářely plastické postavy čertů i koláže s tkaninami a kožešinami. Vznikla opravdu pozoruhodná díla. Největší úspěch slavil plastický čert Adély ze 4. B, který byl oceněn porotou a odměněn krásnou knihou od Josefa Lada. Tímto děkujeme všem dětem, které se soutěže zúčastnily a reprezentovaly tak naši školu.

Vychovatelky školního klubu

Žijeme ve škole...

Foto z tvoření květníků v 5. B Hana Kolpaková

Žijeme ve škole...

Doufáme, že jste si cestou do jídelny všimli nových obrázků!

Po Vánocích jsme se pustili do práce. Zkombinovali jsme hudební, výtvarnou a pracovní výchovu i český jazyk. Celou dobu nám tekly sliny nad dobrotami, s kterými jsme pracovali (přestože to byl jen papír). Znáte některou z písniček, která se objevuje na obrázcích? Třeba Což takhle dát si špenát, Jahody mražený a tak. Jsou sice starší, ale jsou to pecky. Až nebudete mít co na práci, pusťte si je třeba na Youtube. Tak dobrou chuť!

Děti z 5. B

Sedmdesátiletý Albatros soutěžil

Klub mladého čtenáře vyhlásil soutěž k 70. výročí Albatrosu. Naše třída se o této soutěži dozvěděla od spolužačky Anežky a spolu s paní učitelkou jsme se rozhodli, že se do soutěže zapojíme. Soutěž obsahovala 10 otázek, které nebyly zcela snadné. Každý jsme se snažili hledat odpovědi na otázky, které pro nás byly zajímavé. Například vyhledej knihy, kde mluví zvířata. Kde je na titulní straně kočka. Která kniha byla zfilmovaná a má jiný název než film. Když nám paní učitelka donesla do školy knihu z roku 1957 o Ztraceném kolouškovi, vzali jsme to jako výzvu a začali hledat v rodinných

knihovnách. Další otázka totiž zněla jasně, najdi nejstarší knihu z nakladatelství Albatros (Státní nakladatelství dětské knihy). Našli jsme krásné poklady v knihovně babiček a dědečků. Soutěžit nás bavilo a teď už čekáme, zda nás vylosují.

Žáci 4. A

Žijeme ve škole...

Zapojení do soutěže bylo zcela dobrovolné a nadšení některých žáků bylo úžasné. Četli jsme, hledali, sepisovali a o pomoc jsme požádali nejen rodiče, ale i paní knihovnice z knihovny v Českém Brodě a Kouřimi. Knihy jsme si nechali ve třídě a každý si mohl všechny prohlédnout a vypůjčit. Uvidíme, zda všechny odpovědi byly správné a usměje se na nás štěstí.

Tex a foto M. Boumová

Parlament sděluje...

Ve čtvrtek 14. 3. se opět sešel parlament. Co se na schůzce řešilo?

Řešily se zde dotazy na sušenky v automatech a automaty obecně, zrcadla na dívčích záchodech. Také prostor v šatnách nebo možnost (velice malá) školních uniforem. Pro více informací se zeptejte vašich zástupců ve třídě.

Za parlament Wewerka

Piškvorkový souboj v kroužku „Hravá matematika“

Piškvorkový souboj v kroužku „Hravá matematika“

Každý pátek se s dětmi z druhých tříd setkáváme na kroužku „Hravá matematika“. Nemyslete si, není to žádný páteční matematický drill. Začínáme krátkou pohádkou, abychom si aspoň na chvíli po obědě a po plavání odpočali. Teprve pak se pouštíme do práce. Máme samé zajímavé úkoly – tak třeba chytáme nezbedná čísla, která pořád někam utíkají, jezdíme autobusem a počítáme cestující, měříme nebo stavíme stavby z cukrových kostek a zakresluje je.

Dva pátky za sebou jsme měli piškvorkový turnaj. Každý hrál s každým a mně dalo nejvíc práce zaznamenávat do tabulky výsledky. To víte, když jde o výsledky, musí být zaznamenány bez jediné chyby. Hrajeme přeci férově.

A jak to dopadlo?

1. místo – Janička Pexová
2. místo – Lucinka Tancmanová
3. místo – Kuba Drahota

Všem výhercům gratuluji a děkuji dětem za krásný boj.

Hana Kolpaková

Pepíček volá z koupelny na maminku, že mu vypadla z kartáčku štetinka. Maminka mu odvětlí, že na jedné nesejde. Na to si Pepíček povzdechne: „Ale tahle už byla poslední...“

„Tati, pojd' mi pomoci vypočítat domácí úkol,“ žadoní Karlík. „Nejdřív přemýšlej sám“, odbude ho tatínek. „Ale já už jsem přemýšlel!“ „A na cos přišel?“ „Že poprosím tebe.“

„Járo, proč jsi tatínkovi nakreslil zelené vlasy?“ „Protože nemám plešatou pastelku!“

Petra Soukupová Kdo zabil Snížka?

Ve školní knihovně se objevila nová kniha. Už ji máme přečtenou a rádi bychom vám ji doporučili. Jedná se o příběh Martiny, které někdo zabije psa. Martina se společně s kamarády Faňou a Viktorem pustí do dobrodružného pátrání po pachatelích. Kniha je vhodná pro pátáky a pro šestáky, ale určitě nadchne i starší. A co si o knize myslí některé děti z V.B?

Eliska:
Knírka se mi líbí,
ale je to chviloma
smulný. Nejmáje bych si ji
přičetla smor. Je
ať najímalo
dopadne.

Šárka:
Knírka se
mi líbila
protože byla
rajimavá
ale nelíbilo
se mi to
bylo o fěskovi.
Jinak byla
fěkná.

Lukáš:
Knírka
se mi líbila,
protože má
dobry děj a
sympatické postavy.

Vojta:
Moc se mi líbila, líbí
se mi dělejší, líbí
aťhle byla deklektivky
krásná. Ať ještě se mi
líbil obřadky a
to bylo
načarování.
Byla krásná
knírka.
Krásná, dobrý děj.

Natka:
Líbila se mi,
protože byla
dobrodružná
ať najímalo
dopadne.

Anička:
Ano, líbila
se mi. Protože
byla postarší
ať prole náda
ať deklektivky
ať příběhy, ať
smulný, ať
příběh. Ať
deklektivka.

Domča:
Ano, se
líbila, protože
mí rajimavý
ať příběh.
Ať to bustální
deklektivka.

Amerka:
Knírka se
mi líbila.
Byla rajimavá,
akorát jsem si
někdy hodněbral
musela přičíst tu
samou větu, než
jsem ji vlastně
prochopila. Jinak
super!

Lukáš:
Líbila se mi, protože
mám rád deklektivky
ať příběh, ať
smulný, ať
příběh. Ať
deklektivka.

Hana Kolpaková

KMD na představení Famílie

Příběh je o muži jménem Nikolas, který se scházel se svými prarodiči

z obou stran každý týden na nedělní večeři – s babičkou Aidou, dědou Frankem a s druhou babičkou Emmou a s dědou Nuziem. Jednou jim Nikolas oznámil, že se bude stěhovat na druhý konec Spojených států za lepší práci... Babičku a dědu to hodně naštvalo, protože si mysleli, že je opustí jako jeho sestra a rodiče. Nikolas odešel celý naštvaný, že ho nepochopili. A oni se rozhodli, že mu najdou přítelkyni, a tak ho udrží doma. Na další neděli pozvali na večeři slečnu

jménem Caitlin, posadili ji vedle Nikolase, aby si povídali. Začali večeřet, ale všichni se chovali divně, pořád ho vychvalovali, až si Nikolas vzal Caitlin na slovíčko, aby se

dozvěděl proč. Nakonec se domluvili, že jim to dohazování vlastně nevadí, ale nějak se nepohodli, až se Nikolas naštvál tak moc, že pro něj musela přijet záchranka... Po pár dnech v nemocnici se vrátil domů a všichni se o něj starali. Caitlin se přišla dokonce omluvit. Nikolas se nakonec ale stejně rozhodl, že se odstěhuje za vytouženou práci, a tak se na poslední večeři celá rodina vystrojila, po večeři se rozloučil a odletěl. Moc dobře to

nedopadlo. Jako první mu umřel děda Nunzio na rakovinu a pak druhý děda Frank, nakonec ještě babička Emma. Zůstala mu už jen babička Aida, která mu prozradila, že děda Nunzio byl vážně nemocný, už když Nikolas odjížděl, ale že mu to neřekli, aby si nedělal starosti. Nikolas se jí ptal, jestli nechce odjet s ním, ale ona odmítla, protože nechtěla opustit dům, který postavil jeho děda. A to je konec příběhu.

Chondra

Foto internet:

<https://goout.net/cs/divadlo/familie/glnj/b/+nnxfl/>

Zajímáme se o své okolí...

Super lyžák

Naše třída 7. B jela na lyžařský výcvik do Plav v Jizerských horách. Bydleli jsme v penzionu Maxík.

První den jsme se ubytovali a já a dalších šest kluků ze třídy jsme dostali druhý největší pokoj až v podkroví, což bylo super. Po obědě jsme šli

lyžovat. Učitelé nás rozdělili do skupin podle toho, jak nám to šlo. Během týdne se vše změnilo a zbyla už jen jedna skupina.

Každý večer jsme si chystali zábavný program, hráli jsme hry, scénky, soutěže, které si každý pokoj chystal zvlášť.

Dokonce jsme oslavili i narozeniny paní ředitelky.

Čtvrtý den jsme vyjeli na běžkách, všechny to dost zmohlo. Já jsem se o den později na ně vydal ještě jednou a řeknu vám, že mě všechno bolelo.

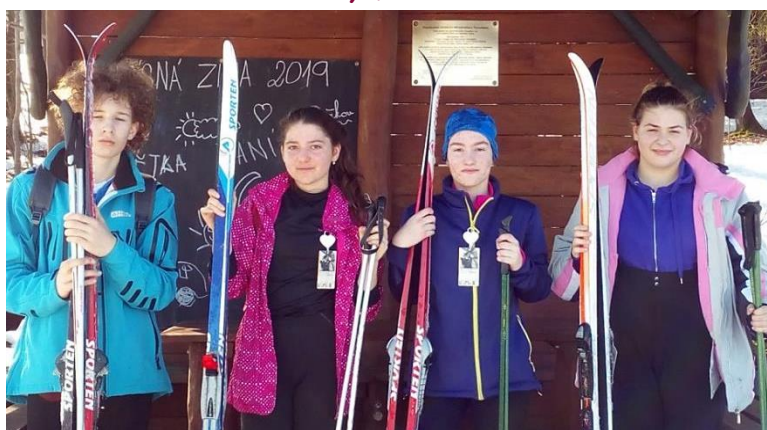

Poslední večer jsme měli karneval, dovezli jsme si z domova masky.

Nejlepší na celém pobytu bylo, když jsme poslední den závodili ve sjezdu, ve slalomu a na běžkách.

Moc se mi tam líbilo a ne jen mě. Bylo to super...

Text Chondra, foto M. Boumová

Zajímáme se o své okolí...

Lyžák 2019

Po přestávce se sedmáci vydali na lyžařský výcvik do Libereckého kraje, do Jizerských hor. Jako dozor se 7. A jely paní učitelky Hampejsová, Kolpaková a paní učitelka Kubelková jako zdravotnice.

Po příjezdu do penzionu Maxík v Plavech jsme si šli vybalit a ve 12:30 byl oběd. Po obědě byl polední klid a my jsme se snažili zabydlet. Ve 14:00 jsme se vydali poprvé na svah. Rozjezdili jsme se a pak si nás paní učitelky rozdělily do dvou skupin, podle toho, co nám jde a co ne. Když už jsme dojezdili a dostali jsme se zpět do penzionu, tak jsme měli večeři. Po večeři jsme se sešli dole v hale a jeden dívčí pokoj si pro nás připravil hru. Hra spočívala v tom, že jeden si stoupnul doprostřed kruhu a na kartičce měl napsanou jednu postavu z pohádkových dvojic. Musel se v co v nejkratším časovém limitu představit a ostatní, kteří měli také kartičky, museli poznat, že k němu patří. Pak jsme se ve 21:30 rozloučili a šli do svých pokojů, v 22:00 byla večerka. Další den jsme vstávali v 7:30, v 8:00 byla snídaně a v 9:00 jsme se sešli před penzionem a až do 12:00 jsme lyžovali. Ve 12:30 jsme se naobědvali, byl polední klid. Odpoledne šla jedna skupina s paní učitelkou Hampejsovou na běžky, druhá polovina lyžovala. Po večeři šel druhý dívčí pokoj a čtyři kluci připravit bojovku. Troufám si říct, že se povedla – každý šel sám

podle svíček okružní trasu vesnicí. Pak jsme hráli hry a okolo 22:00 se šlo spát. Další den byl až do odpoledního lyžování úplně stejný jako předešlý. O odpoledním lyžování šla druhá skupina s paní učitelkou Hampejsovou a Kubelkovou na běžky a první skupina lyžovala. Po večeři jsme hráli hru - hádej kdo jsem. Další den šli na běžky jen kluci, holky lyžovaly. Večer byl jako vždy hrací. Večerní hra byla taková, že všichni seděli v kruhu na židlích a jeden stál uprostřed a řekl nějaké pravidlo – třeba místa si vymění ti, co mají černé triko. Ti, kteří měli černé triko, vstali a sedli si jinam, ten, kdo to nestihl, musel v časovém limitu vymyslet jiné pravidlo, a když to nestihl, vypadl. Posledních pět, co zbylo, vymyslelo trest pro ty, kteří vypadli. Museli nosit čaj těm, co vyhráli. Další den se ráno lyžovalo a po obědě měly jít holky na běžky, ale přšelo, a tak se hrály hry. Večer jsme hráli městečko Palermo a taky hru, kdy si sedli dva hráči zády k sobě a dalo se téma, ti dva museli co nejrychleji za sebou říkat věci, které s tématem souvisely. Kdo se zasekl, vypadl. Předposlední den jsme ráno měli závody ve slalomu a na běžkách. Po obědě jsme se

převlíkli do kostýmů a vydali se na sjezdovku na karneval. Před večeří až do večerní zábavy jsme museli balit. Večer jsme měli vyhlášení vítězů a kluci uspořádali diskotéku. Poslední den jsme po probuzení a snídani dobalovali a uklízeli. Potom už jsme čekali, až přijede autobus, ale domů se nám nechtělo. Lyžák jsme si užili a jsme moc rádi, že jsme mohli jet.

Text a foto ačmE

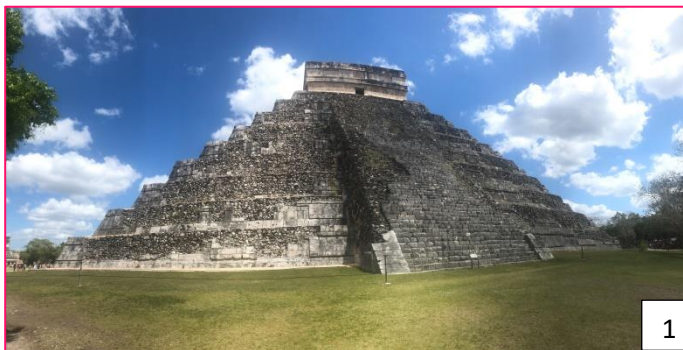
Zajímáme se o své okolí...

Za mayskými pyramidami

O jarních prázdninách jsme byli s rodiči v Mexiku na poloostrově Yucatán.

Viděli jsme spoustu zajímavých věcí a hodně toho zažili. Největší zážitek byly mayské pyramidy, kterými je Yucatán proslulý.

Máyové na Yucatánu žili přibližně od roku 2500 př. n. l. do roku 1697, kdy padlo poslední mayské město, neboť jej dobyli Španělé. Jedna z posledních kultur na tomto území byla kultura toltécká. A jedna z nejzajímavějších staveb je dodnes Kukulánova pyramida v **Chitzen Itza** (obr.1), zasvěcena hlavnímu božstvu – Opeřenému hadovi.

1

Je myslím i nejzachovalejší. Bohužel je zakázáno na ni lézt, jezdí sem totiž tolik návštěvníků, že by ji poničili. Kolem pyramidy je mnoho tržišť se zajímavými suvenýry, jako jsou sošky, masky, náhrdelníky.

Další zajímavé místo je **Coba**.

2

Kolem města Coby je dlouhá trasa, na kterou si naštěstí můžete půjčit kolo za dobrou cenu. Celý areál je navíc v džungli a projížďka v ní byla opravdu zábava. Hlavní je ale pyramida Ixmoja, na kterou už můžete vylézt a je z ní krásný výhled.

Tulum (obr.2) je přímořské mayské město.

(obr. 3) Pyramidy Tulumu jsou jediné u moře, okolí zaujme svou přírodou. Je tu spousta leguánů, kteří jsou rychlejší, než se zdá! Nejsou tu vlastně úplně pyramidy, spíše bývalé chrámy.

Avšak hlavní atrakcí jsou

pláže, kde se vám ukáží například manty a mořské želvy, ale i malé chobotničky.

Muna (obr. 3) je malé archeologické naleziště schované v džungli, chvílemi jsem si připadal úplně jako Indiana Jones.

3

Kousek odtud je krásná přírodní rezervace, kde se můžete projet na lodích.

Ek Balam (obr. 4)

Nikde nikdo, kdo by vám říkal, kam můžete a kam ne, žádné cedule s pravidly. A spousta mayských staveb.

Nejzábavnější tam bylo lézt po všech těch obrovských stavbách.

A nakonec to nejlepší, můžete si skočit do **cenote**.

A co je to cenote? O tom zase něco příště.

4

Dodo

Zajímáme se o své okolí...

Světový pohár žen ve sjezdu

O jarních prázdninách jsem měla skvělé zážitky. Byla jsem s rodiči v Krkonoších, kde jsme lyžovali.

8. a 9. 3. proběhly ve Špindlerově Mlýně závody Světového poháru ve sjezdovém lyžování žen v obřím slalomu a ve slalomu. Měla jsem možnost zažít atmosféru velkých závodů ve „Špindlu“. Jedním z největších zážitků pro mne byla možnost před světovým pohárem sledovat trénink Petry Vlhové, která je vynikající reprezentantkou Slovenské republiky a patří mezi světovou špičku. Trénovala na sjezdovce Stoh, kde probíhal i můj trénink. Jela jsem s Petrou na vleku a chvíli jsme si povídaly.

V pátek 8. 3. proběhl obří slalom, ve kterém zvítězila Petra Vlhová před německou závodnicí Viktorií Rebensburg a Američankou Mikaelou Shiffrin. Večer jsme se šli podívat na losování čísel na sobotní závod, což byl další velký zážitek. Viděla jsem top desítku závodnic a skvělou doprovodnou show.

V sobotním závodě ve slalomu zvítězila Mikaela Shiffrin před Švýčarkou Wendy Holdener a Petrou Vlhovou. Atmosféra obou závodů byla úžasná a přispěl k ní i Libor Bouček, který oba dny tuto akci moderoval. Diváci fandili všem závodnicím bez ohledu na jejich národnost. O skvělé atmosféře se zmínily i závodnice při rozhovorech s televizními reportéry. Byl to krásný závěr jarních prázdnin.

Text Ella Pagáčová 5. C, na fotu z rodinného archivu Ella s Petrou Vlhovou

Jarní prázdniny na prkně

O jarních prázdninách jsem byla v Krkonoších na Vydrových Boudách, lyžovali jsme na Javoru a na dalších sjezdovkách. Ale na co jsem se těšila úplně nejvíce, je to, že jsem se učila na snowboardu. Bylo to pro mě vzrušující, sice jsem párkrát spadla, ale třetí den se mi to povedlo, byla jsem tak ráda. Dny utíkaly jako voda a byl den odjezdu, vůbec se mi nechtělo domů, ale co jsem měla dělat. Doma bylo jaro.

Kiki 3. B

KOMÁŘÍ VÍŽKA bez komárů

Komáří vížka je název místa na Komáří hůrce v Krušných horách.

Na výlet na Komáří vížku mě vzala teta, která to tu má moc ráda. Jely jsme autem do Teplic, kde jsme se ubytovaly v penzionu. Z Teplic jsme jely přes Krupku autobusem až na horu Komáří hůrka, kde jsme bobovaly u hotelu, kde se dá i lyžovat a běžkovat. Hotel má malou věž, podle které se tomuto místu také říká – Komáří vížka. Z této věže se

dříve zvonil začátek a konec pracovní doby pro horníky, kteří zde těžili cín a měď. Zvoník zvonil i v případě neštěstí nebo nějakého svátku. Z Komáří vížky máte výhled na Krupku, celé Teplice, Ústí nad Labem, vidíte i do Německa, a když je pěkné počasí, tak jsou vidět i Krkonoše. Zpět domů jsme jely lanovkou, která je bez mezistanice a cesta na ní trvá čtvrt hodiny, je to nejdelší lanovka ve východní Evropě, je dlouhá přes 2 km. Komáři zde neštípali, jen do tváří nás štípal vítr.

Tina a historická fotografie místa

Zajímáme se o své okolí...

Výstava z jiných světů

O pololetních prázdninách jsem se s mamkou jela podívat do Prahy do Náprstkova muzea na výstavu o indiánech.

Výstava je rozdělena na dvě části. První je o indiánech v Severní Americe a druhá o indiánech v Jižní Americe. Je tam mnoho zajímavých exponátů, jako jsou zbraně, oblečení a jiné potřeby pro život. V jihoamerické části výstavy byla dosti zajímavá vysušená lidská hlava v severoamerické části například pláštěnka z mrožích jater. Člověk se mohl dozvědět i o stylu života různých kmenů, jaké rozdíly mezi nimi jsou. Pro malé děti tu byla zajímavá „stezka“, kde je různými hrami a aktivitami seznamovali s životem indiánů. Taky tu bylo dost informací o přírodě a životních podmínkách v těchto oblastech (od Grónska až k Peru). Výstava se mi moc líbila a doporučuji ji.

Text a foto Wewerka

Zima, kterou zažili naši rodiče (i prarodiče)

Výstavu „Retro zima za socíku“ probíhá v Tančícím domě v Praze.

Celá výstava ukazuje, jak v době komunistického režimu probíhala zima a předvánoční období. Na třech patrech najdeme dobové oblečení, „vynálezy“, hračky atd. Taky můžeme vidět klasický obývací pokoj nebo dětský pokojíček té doby. Přízemí dominuje starý model auta. V dalším patře hrají nepřetržitě večerníčky a ještě dál je přes tři místnosti dlouhá fronta z panáků v dobovém oblečení. Fronty se totiž stály na všechno. Výstava není moc rozsáhlá, ale velice hezky zpracovaná. Ráda bych vám ji doporučila, ale nedávno byla i po prodloužení zrušena ☹️.

Wewerka

„Já běhám stovku za 8 sekund!“
vytahuje se Michal před kamarády.

„Nesmysl, rekord je 10 sekund!“ „No jo,
ale ne když znáš zkratku!“

Pepíček přinese tatínkovi zažloutlé
vysvědčení, ten je obrací ze všech stran
a povídá: „To je hrůza, něco tak
děsného jsem ještě neviděl!“ „Vid' tati,
já taky ne, to jsem našel na půdě v tvý
krabici.“

„Dědečku, máš ještě všechny zuby?“
„Bohužel, Milánku, už nemám.“
posteskne si stařec. „To je dobře, tak
mi tady na chvíli prosím tě podrž
čokoládu.“

Sedí Janička na posteli a pláče. Přijde k
ní maminka a ptá se, co se stalo? „Škola
nám shořela!“ vzlyká malá dívka. „Ale jdi
ty, to se jen něco zdálo!“ povzbuzuje ji
maminka. „No právě, béééé!“

„Pane doktore, vždy když piju čaj nebo
kávu, píchá mě pod levým okem.“
stěžuje si paní Horáčková. „Tak si
zkuste vyndat ze šálku lžičku.“

„Babi, babi, našla jsem ztracený balón!“
„Tak to už není ztracený, když jsi ho
našla.“ „Ale je, babi, sousedovic Kája
ho ještě pořád hledá.“

„Tati je pravda, že mrkvička je zdravá
na oči?“ ptá se malý Honzík. „Jistě
Honzíku, už jsi snad viděl králíka s
brýlemi?“

Bez koníčků by byl život nuda

Skautuji a baví mě to

Na skauta chodím už čtvrtým rokem. Popravdě, ze začátku jsem do skauta vůbec chodit nechtěla. S touto činností jsem se seznámila až na jednom z příměstských táborů a zamilovala si ji. Mám za sebou mnoho schůzek, výprav (ať už oddílových či společných) a i tábory, díky skautu jsem poznala i

spoustu lidí a nových kamarádů. Na skautu je jedno velké plus, a sice to, že mnozí z nás berou svůj oddíl nebo středisko jako rodinu. Odtud se berou i oslovení: „Sestro, bratře“ ☺. Skaut taky boří „zdi“ mezi generacemi a i pohlavím. To je na tom úžasné. Můžu se klidně bavit s lidmi staršími o 5 let, ale i s lidmi o 5 let mladšími. Na společných akcích (více středisek) poznáváme další nové lidi a se všemi máme něco společného. Skaut je velice společenská organizace, učí lidi spolupracovat (většina her je kolektivní), ale být i samostatní, a to se nám v životě bude hodit. A další činností, díky které mám skauta velice ráda, jsou tábory. Je to 14 dní v úplně jiném, možná přísnějším režimu, než je ten normální. Mám skauta moc ráda, přirostl mi k srdci a nikdy nelituji dne, kdy jsem začala skautovat.

Text a foto Wewerka

Jaké koníčky mají žáci 7. B? A co je na nich baví?

Martin – Můj koníček je fotbal a baví mě na něm to, že se u toho hýbu, a baví mě padat na zem.

Eliška – Baví mě keramika, protože ráda vytvářím.

Ondra – Baví mě judo, protože rád bojuji.

Vlasta – Rád hraju počítačové hry, protože je to jiná realita a můžu tam dělat blbiny.

Honza – Baví mě programování, tvořit programy v počítači.

Matouš – Rád hraju fotbal, protože si myslím, že jsem v tom dobrý, a je to tradice v rodině.

Michal – Můj koníček je hraní stolního tenisu a baví mě to, protože rád soutěžím.

Kačka – Můj koníček jsou koně, baví mě starat se o ně a jezdit na nich.

Marek – Baví mě rybaření, protože je to uklidňující.

Ptala se Wewerka

Zpívání je můj život

Zpěv miluji už od dětství a baví mě, protože zpívám svým hlasem. Víím, že bych měla ve studiu zpěvu pokračovat. Baví mě vystupovat, ale mám strašnou trému. Každý má jiný hlas a každý umí něco jiného. Někdo zvládá výšky a někdo zase má hluboký hlas. Je těžké to, že nemůžete být nemocní, protože si tím kazíte hlasivky, a to se mi taky stalo. Nemohla jsem mluvit, to mě docela mrzelo. Nosím si pití kvůli odkašlávání, abych neměla podrážděný krk. Chodím na zpívání každou středu k paní učitelce Bajtkové. Našla jsem si tu spoustu nových kamarádů a jsem za to ráda, protože jsem v jiné společnosti než ve škole.

Nikita

Co dělají žáci 3. B ve svém volném čase?

Adéla K. – Jsem venku u babičky.

Kristýna F. – Kreslím a potom mám dobrou náladu.

Marek K. – Rád hraju na telefonu hry.

Elen B. – Hraji na tabletu hry, pak mi rychle utíká čas.

Nikol B. – Čtu si svou novou knihu, protože je velmi zajímavá.

Sebastian S. – Hraju na tabletu, protože mě to baví.

Karel Č. – Čtu nebo si stavím lego. *Ptala se Viki*

Myslíme si...

Co dělám ve svém volném čase?

Ve svém volném čase běhám na zahradě, tam skáču na trampolíně. Někdy ke mně přijde kamarádka, a to potom běháme a hrajeme si na schovávanou, na slepou bábu, na lvíčata a tak, moc mě to baví. Někdy si pustíme film, ale úplně nejčastěji si malujeme nebo hrajeme na kytary. **Kiki 3. B**

Šachy rozvíjí myšlení

Šachům se věnuji už asi tři roky. Tatka mne naučil základy, ale moc jsem s ním nehrála. Pak se sousedovi narodila štěňata a já se sestrou jsme se na ně šly podívat a soused tam měl šachy. A s ním jsem začala hrát. Postupem času jsem k němu chodila i 4krát týdně. A naučila jsem se lépe základní hru. Tento rok je dokonce i na škole kroužek. Chodím tam každý pátek, a i když je nás tam málo, je tam docela i legrace. Na šachách mě baví i to, jak si u toho můžu odpočinout. **Ačme**

Rád pracuji na zahrádce

Po dlouhé zimě se všichni těšíme na sluníčko. A my všichni, kdo máme rádi zemědělství a zahradičení, se těšíme, jak vyrazíme do polí a na zahrádky. Všechny nás čeká spousta práce. Nejdříve musíme zoranou půdu dobře prokypřit. Pak musíme připravit řádky nebo půdu k setí. A nakonec můžeme zasít vybrané osivo nebo například zasázet brambory. Mě nejvíc baví připravování půdy.

Josef Buchal 5. A

Rybaření

Rybaření mě baví, protože je to zajímavý koníček. Rád chytám na rybnících, protože je tam více druhů ryb. K rybaření jsem se dostal díky tátovi, který mě naučil základy, a chodím s tátou na ryby stále. Rybářství mě nadchlo, protože je nespočet druhů ryb a chytáte pod napětím a nevíte, co přijde a jak velká ryba bude. Je to prostě sranda a adrenalin.

Zoltán

Jaké koníčky mají paní učitelky?

pí. Niklová – Nyní je můj koníček sledování sportovních přenosů, ale jako malá jsem sbírala hlemýžďe ☺.

pí. Čiháková – Mám celkem dost koníčků, patří mezi ně třeba cestování, příroda, zvířata, moje zahrada, čtení a cyklistika.

pí. Hřebíčková – Můj koníček je četba, koukání na kriminálky, ráda hraju písmenkové hry a nárazově sportuji.

pí. Kubelková – Mám koně, konkrétně černou kobylu a jednu třetinu z bílého valacha ☺, dále také svůj čas věnuji psu, zvířatům a běhám nebo chodím na procházky.

pí. Macháčková – Moje koníčky jsou výroba keramiky, pletení, četba, cestování, hraji na kytaru a občas pívám ve sboru.

Ptaly se Wewerka a Ačme

Jsem počítačový šílenec

Rád hraji počítačové hry, rád se potápím a také rád lyžuji. Na hrách se mi líbí, že to není náročné. Nejraději hraji hry, které jsou multiplayerové, a také hry, co nejdou dohrát. U většiny her se také vzdělávám např. v angličtině, protože většina her není česká a je tu malá česká komunita. Takže hraji hodně s lidmi z jiných zemí, vždy mluvíme anglicky. Nejraději mám jednu, té jsem nahrál už okolo 2 000 hodin, v ní nejraději sbírám suroviny a bojuji proti jiným hráčům. Je to online hra, na určitých serverech této hry je běžně okolo 300 hráčů. Na celé hře je asi okolo 50 000 serverů. **Robin**

Co baví osmáky?

Tereza - Moje hobby jsou závody Dakar, zajímám se o ně, autu mě baví a v budoucnu bych chtěla dělat něco podobného.

Marek - Můj koníček je fotbal, protože mě baví týmová hra a spolupráce.

Aneta - Já dělám street dance, baví mě na něm to, že v tanci můžu vyjádřit své pocity. Baví mě, když jedeme na nějakou soutěž, vždy si to všichni moc užijeme.

Ptal se Dody

Myslíme si...

Další komiksová bomba

Tímto článkem potěšíme hlavně fanoušky komiksových filmů. Na začátku března totiž vyšel nový film „Captain Marvel“ („Kapitánka Marvel“) a my se na něj hned pár dní po premiéře vydaly.

Zvláštností na tomto filmu je, že Captain Marvel je první komiksový film od společnosti Marvel, kde je hlavní hrdinkou žena (díky tomu i po prvním víkendu promítání měl film rekordní tržby). Příběh je velice zajímavý, zvláště pro nás fanoušky:

Celý děj se odehrává v devadesátých letech 20. století (nejspíše rok 1995). Naše hrdinka Versová (herečka Brie Larson), členka „hrdinského“ týmu na jedné z planet patřících lidem rasy Kree, má zvláštní schopnosti, se s týmem se vydává na nebezpečnou misi proti Skrullům, tvorům, kteří na sebe dokážou vzít jakoukoliv podobu. Jsou hlavními nepřáteli rasy Kree, se kterými válčí už roky. Versová je Skrully zajata a omráčena. Probudí se až na jejich lodi, kde se jí pomoci přístrojů snaží vyvolat staré vzpomínky z doby před tím, než se stala Kree, což si vůbec nepamatovala. Versová uteče a v záchranném modelu přistane na planetě Zemi, konkrétně v Los Angeles. Zde vyvolá poplach mezi lidmi a zároveň se setká s mladým agentem (později ředitelem) společnosti S.H.I.E.L.D. Nickem Furyem (herec Samuel L. Jackson) a také agentem Philem Coulsonem (herec Clark Gregg). Ze svých vybavených vzpomínek zjistí,

že Skrullové pátrají po doktorce Lawsonové, která patřila k americkému letectvu. Díky Furymu se dostane do tajné skrýše letectva kvůli informacím o doktorce, ale Skrullové v přestrojení se tam dostanou také. Nejzvláštnější však je, že Versová zjistí, že i ona má nějaké tajemství. Více vám již nepovíme, pokud vás film zajímá, určitě se na něj zajděte podívat, stojí za to. A nezapomeňte po konci filmu počkat. Jak už má Marvel zvykem, i sem dal dokonce dvě podtitulkové scény.

Wewerka a Nikita, foto z internetu

Na co mám mozek?

Mozek mám hlavně na myšlení, tedy aspoň si to myslím ☺.

Všechny věci, které ve svém životě zažívám, má na starosti můj mozek. Ještě že ho mám!

Pomáhá mi se rozhodovat v důležitých situacích. Doháníme společně hodně věcí. Třeba ve škole, když po mě paní učitelka chce odpověď na složitou otázku, vyšlu signál do mozku a... pokud to tam někde v hlavě najdu, odpovím. Většinou se mi to dobře daří.

Kiki

Maminka sedí v letadle vedle cizí paní, a když se dozví, že je paní učitelka, okamžitě vybidne svého chlapce, aby předvedl, jak pěkně umí počítat. „20, 19, 18, 17, 16...“ „Výborně, to ses naučil z nějaké pěkné početnice, vid’?“ „Ne, z mikrovlnky.“

Čtete rádi? Tak pozor na Zlodějku knih

Zlodějka knih je román australského spisovatele Markuse Zusaka.

Příběh je vyprávěn Smrtí a odehrává se v nacistickém Německu kolem roku 1939. Devítileté Liesel Meringerové zemřel otec ve válce a matku donutili vzdát se dětí. Ona a její bratr Werner měli jet k pěstounským rodičům do Molchingu, ale bratr zemřel při cestě. Tak se Smrt potkala poprvé s Liesel. Při pohřbu svého bratra ukradla Liesel příručku pro hrobaře, a to i přes to, že neuměla číst a psát. V rozrušeném stavu dorazila k pěstounům. Pěstouni se jmenovali Hans a Rosa Hubermannovi. Jelikož Liesel neuměla číst a psát, byla přeřazená do nižšího ročníku, kde se skamarádila s Rudym Steinerem (bydlel hned vedle ní). Zažívali spolu mnoho dobrodružství, z nichž se většina týkala krádeží. Hans se s ní učil číst a psát. Vyklidili spolu sklep a četli ve sklepě a na stěnu napsali písmena od A do Z. Jakmile Liesel poznala nové slovo, napsala ho pod určité písmeno. Jejím dalším přítelem byl Max Vandenburg, Žid, kterého Liesel se svými pěstouny skrývala ve sklepě. Když Max onemocněl, Liesel mu chodila číst a povídat si s ním, čímž mu pomohla uzdravit se. Do Molchingu ale bohužel jednou přijeli nacisté prohlížet sklepy, aby zjistili, které se mohou použít jako betonové kryty. Liesel předstírala zranění, aby mohla své pěstouny včas varovat a aby měli čas Maxe skrýt. Maxe nenašli a jejich sklep nebyl vybrán pro úkryt, ale Max musel pryč.

Rosa si vydělávala jako prادلena pro bohatší rodiny. Vždy když vyprala, tak Liesel prádlo odnesla majitelům. Jednou ho nesla k panu starostovi a tam si ho od ní přebrala jeho žena. Ta znala Liesel jen od pohledu, ale vzala ji do své knihovny a dovolila jí, aby si kdykoliv půjčila knihu, a Liesel to využívala. Ale po několika dnech už musela do domu lézt oknem a knihy krást. Dostala černý deník a do něj si psala svůj příběh. Byla válka a při prvních náletech se všichni stihli schovat. Při druhých Liesel usnula s knihou ve sklepě, tím pádem byla jediná, která nálet přežila. O pár let později, když už pracovala v obchodě, přišel někdo, koho znala - Max.

Kniha se mi velmi líbila - doporučuji všem! Ale musíte si na ni najít spoustu volného času.

Text ačmE, foto z internetu

Myslíme si...

Obrovský zvrát v herním světě, všichni jsou naštvaní. Bacha na Epic Games store!

Pro začátek - měla vyjít jedna z nejočekávanějších her - hra Metro Exodus se skvělým příběhem, grafikou a atmosférou.

Všichni se těšili, že si zahrají na počítači suprovou hru na svojí nejoblíbenější platformě na distribuci her, na Steamu. Jenže se přihodilo pár zvrátů. Byla tady totiž taková malinkatá hra Fortnite, která začala být dost populární a minulý rok vydělala tunu peněz, několik miliard dolarů dokonce. Jenže typ her, jako je právě Fortnite, začal upadat a není už tak hraný. Tak si vývojáři této hry řekli, že si udělají svojí platformu na prodej digitálních her Epic Games store a rozhodli se, že ho ještě popoženou tím, že si připlatí za to, aby digitálně mohli prodávat jednu z nejočekávanějších her roku.

Samozřejmě si vybrali nové Metro, tudíž zaplatili Deep Silveru, vydavatelům této hry, a koupili si rok na to, aby ji mohli prodávat jen oni, a tím dostal Steam absolutní šachmat.

Všechny předobjednávky Steamu byly zrušeny a uživatelé začali protestovat, už je ale pozdě. Protestují i kvůli tomu, že je Epic Games store něco, co sotva začalo, tak nemá tolik výhod jako Steam. Například Steam má profily uživatelů, recenze ostatních uživatelů, příručky, skupiny, seznam přátel a psaní si s nimi. Epic Games store má jen to poslední.

Nekupujte si Metro Exodus přes Epic Games store, nedopřejte jim výdělek a kupte si ho třeba v JRC, což je obchod s krabicovými provedeními her.

Dody

„Tati, máš dobrou paměť na obličeje?“ ptá se Vendelín tatínka. „Mám, proč to chceš vědět?“ „Tak to se ti bude hodit, protože jsem právě rozbil zrcadlo na holení.“

Vykračuje si blázen s cihlou, kterou má na vodítku po ulici, až potkají policajta. Policajt se rozhodne, že si z blázna vystřelí, přijde k němu, pohládí cihlu a říká: „Máte to ale krásného pejska.“ „Člověče, jste normální, vždyť je to cihla!“ odpoví blázen. Policajt celý dopálený odkráčí, blázen se zaraduje, podrbe cihlu a říká: „To jsme ho ale pěkně vypekli, Alíku.“

Ponožkový den

Na každou nožku jinou ponožku Každý jsme nějaký, každý jsme jiný a naše jinakost z nás dělá výjimečné. I lidé s Downovým syndromem jsou výjimeční, byť jsou trochu jiní. 21. března jsme mnozí přišli do školy záměrně nedbale oblečení, ale nenavštívili nás v hojném počtu lichožrouti, neoblékali jsme se potmě, jen jsme tímto vyjádřili podporu a sounáležitost lidem postiženým Downovým syndromem, protože tento den je jejich dnem a ponožky jsou symbolem připomínajícím tvarem chromozóm.

Text Šárka Kubelková, foto Věra Hřebíčková

PACÍKOVÁ

HUNGARY

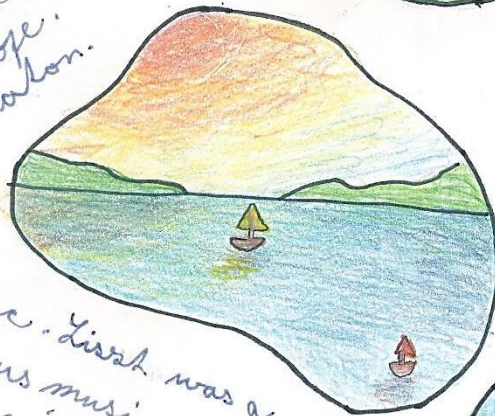
Hungary is in the middle of Europe. There live 10 million people.

Hungary is an agricultural state. They grow wine and they have farm animals.

Their capital city is Budapest. Where is Buda castle which is a parliament building.

They have an amazing food because they use onions and peppers. I think that everyone knows famous goulash and sausage.

Hungary has got the largest lake in Europe. It is Balaton.

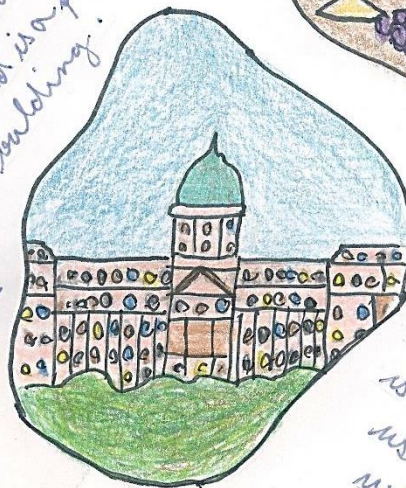
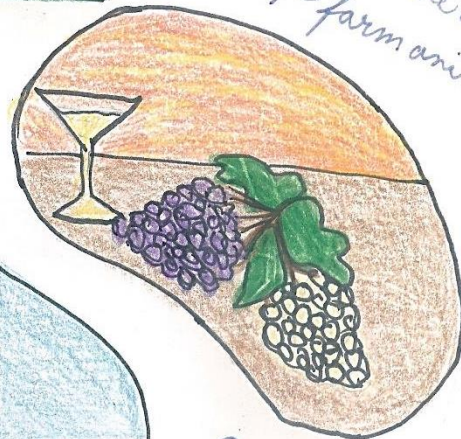

Ferenc Liszt was a famous music composer which lived in Budapest. Their famous dance is cserkés.

I recommend to visit the thermal spa.

Budapest has got famous river which is call Danube. This river is important because people use Danube for transport which is cheap.

Učíme se anglicky...

NORWAY

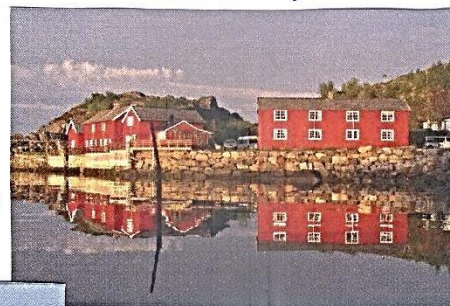

Norway is in northern Europe. Neighboring countries are Sweden and Finland. In Norway live about 5 million people. The capital of Norway is Oslo. In Oslo live about 800 000 people.

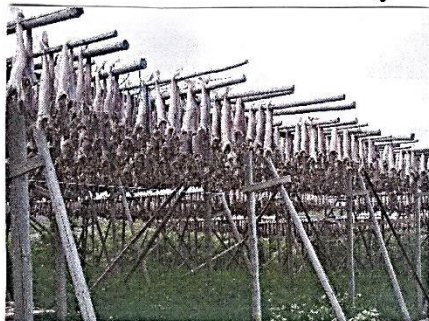

This is the Norwegian flag.

Norwegian houses look like this

Norway is by the sea, so fishing is a popular activity there. A lot of people there are fishermen. They eat a lot of fish, favourite is cod (but they also eat lamb or reindeer meat). In Norway are lots of places where the fish are dried. Like this

In Norway is the northernmost place in Europe - Nordkapp.

There are plenty of gods in Norse mythology. The main god is Odin. There is also Sol - goddess of Sun, Mani - god of Moon, Loki - god of mischief, Thor - god of thunder, lightning and storms, Frigga - goddess of beauty, love and marriage and others. Many of them live in a place called Asgard. The Earth is called Midgard in Norse mythology.

The Norwegians believe in small elves named Trolls. They say they live in forests and mountains. They look like this one

VOCABULARY

Hello - Hallo

Good day - God dag

Good morning - God morgen

Good night - God natt

Goodbye - Farvel

Yes - Ja

No - Nei

Thanks - Takk

You're welcome - Ikke noe å takke for

Sorry - Unnskyld

How are you? - Hvordan står det til?

Fine, thanks - Fint, takk

EVA KUŠOVÁ

Učíme se anglicky...

JAPAN

Japan often called "The Land of the Rising Sun" because of its flag that contains a red circle that looks like a sun is a country in East Asia

Japan is actually a stratovolcanic archipelago consisting of around 6,600 islands with the largest being Honshu, Hokkaido and Kyushu

A group of islands and Volcanos built up by many layers of hardened lava, tephra, pumice and ash

← Mount Fuji

Cities

Tokyo

The Capital of Japan

Nothing to do with Pokemon

Minka →

The City is located in the Kanto region on Honshu and it is currently the most crowded city in the world

Area: The City is 2,187 km²

Population: 9,273 million people

The city also has its own flag which looks like this:

Omae wa mo shinde iru

Hiragana and Katakana

In Japan they write in Hiragana or Katakana which is very different from our text as it looks like this:

こんにちは

("Konnichiwa" - this means hello)

Hiragana is used for spelling out Japanese words
meanwhile Katakana is for foreign words

Similar to Russian, in Japanese, the translated Hiragana spells out a word in Japanese like "Konnichiwa" which means "Hello"

NANI?!

Jan Novák. 7. B

Bavíme se...

Psí fitness

Zdravím přátelé,
dneska mě
páníček donutil
posilovat. Tak se
pojd'te podívat,
jak mi to šlo.

No to je teda start.
Je ti doufám jasný,
páníčku, že běhací stroj
je pro dvounohý?

Jsi to
teda
vylepšil,
to
nezvednu,
ani za
boha.

Vidíš,
ubereš pár
gramů a
dívej jak
to
zvládám!

Jeee, to byla fuška,
já jsem úplně
mrtvej. Jdu spát,
takhle unavenej jsem
nebyl už dlouho.

Konečně něco co mě baví,
přetahování. Nemáš
šanci, jsem silnějšíl

Dody

Bavíme se...

Krmítková reforma

Letos v zimě se začala veliká krmítková reforma. Všimli jste si? Čím to bylo způsobeno? Někteří z našich opeřenců sice do teplých krajín odlétají, ale většina z nich zde zůstává. V zimních měsících tady na potravu moc nenarazí, a tak berou krmítka jako příjemné „dárky“ od lidí. Ale poslední roky počet krmítek na zahradách ubývá. Česká republika je dokonce v tomto ohledu druhá nejhorší ve střední Evropě! Naši opeření přátelé proto uspořádali protest na Hradčanském náměstí. Přilétla hejna vrabců, kosů, sýkorek a dalších pěvců. Dokonce se zde objevily i hrdličky, které však u krmítek nejsou moc vítané. Politici ptačí požadavky

Kachna

zvažili a nakonec se rozhodli vydat nový zákon. Ten každé české domácnosti přikazuje, aby si pořídila krmítko a zajistila potravu. Ptáci jsou konečně spokojení, i když letos se o tom zákoně moc ještě neví. Ale neobávejte se. Politici ještě zvažují o zmírnění zákona, kvůli délce a „síle“ zimy. Takže je možné, že krmítko bude muset koupit příští zimu jen každá druhá domácnost a ta vaše se tomu zrovna vyhne.

Wewerka

Puzzlík 2018/2019

školní měsíčník

ZŠ Miloše Šolleho Kouřim

15. ročník

Redakce 2018/2019:

Šéfredaktorka:

Marie Bílková (MBí)

Grafik:

Blanka Pavelková (BPav)

Titulní strana: Matěj Kolpak

Redaktoři:

Matyáš Wojewoda (Dody) 8.A

Ema Alexandrová (ačmE) 7.A

Ondra Chlubna (Chondra) 7.B

Eva Kůsová (Wewerka) 7.B

Nikola Strejčková (Nikita) 7. B

Redaktor elév:

Kristýna Stepaková (Kiki) 3. B

Tina Alexanderová (Tina) 4. A

Zoltán Bauhofer (Zoltán) 6. A

 KONICA MINOLTA

Vytištěno na produkčním tiskovém zařízení Konica Minolta bizhub PRESS C1060L, za přispění pana Martina Wojewody a společnosti Konica Minolta Business Solutions Czech, spol. s r.o.

Náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy. Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách, na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.skolakourim.cz

Uzávěrka příspěvků do časopisu 22. 3. 2019